

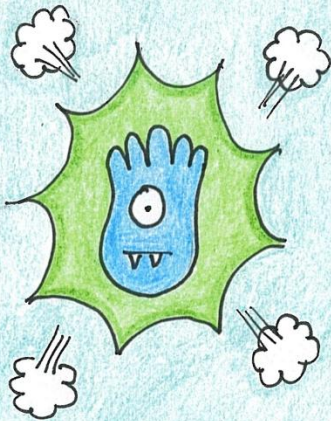
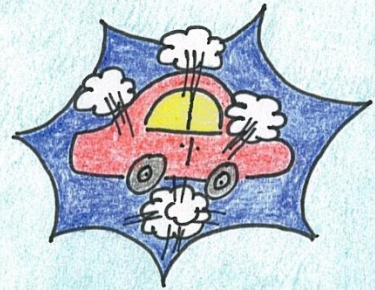
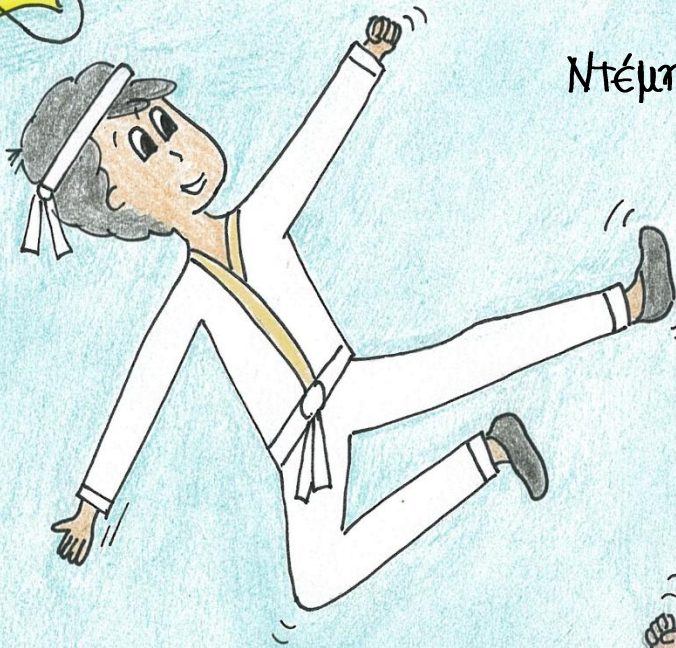
Η Μεγάλη των

Νίντζα

Σχολή

Ντέμη Ρούσσα

Εικονογράφηση
Εύη Ρούσσα

Copyright 2021

Τίτλος: Η Μεγάλη των Νίντζα σχολή
Συγγραφέας: Ντέμη Ρούσσα
Εικονογράφηση : Εύη Ρούσσα

Copyright 2021

Το βιβλίο διατίθεται ελεύθερα για προσωπική χρήση ή εκπαιδευτικούς σκοπούς. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση του έργου σε ψηφιακή ή έντυπη μορφή με την προϋπόθεση της αναφοράς των δημιουργών. Δεν επιτρέπεται η πώλησή του με κανένα τρόπο.

Βρείτε τη συγγραφέα εδώ:
www.demi-roussa.wixsite.com/mysite

1

2

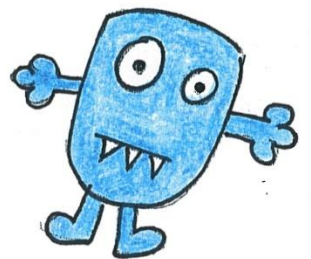
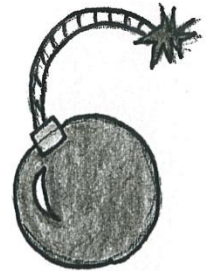
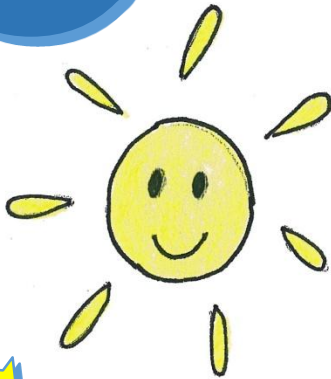
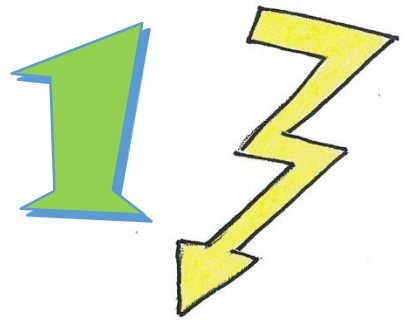
3

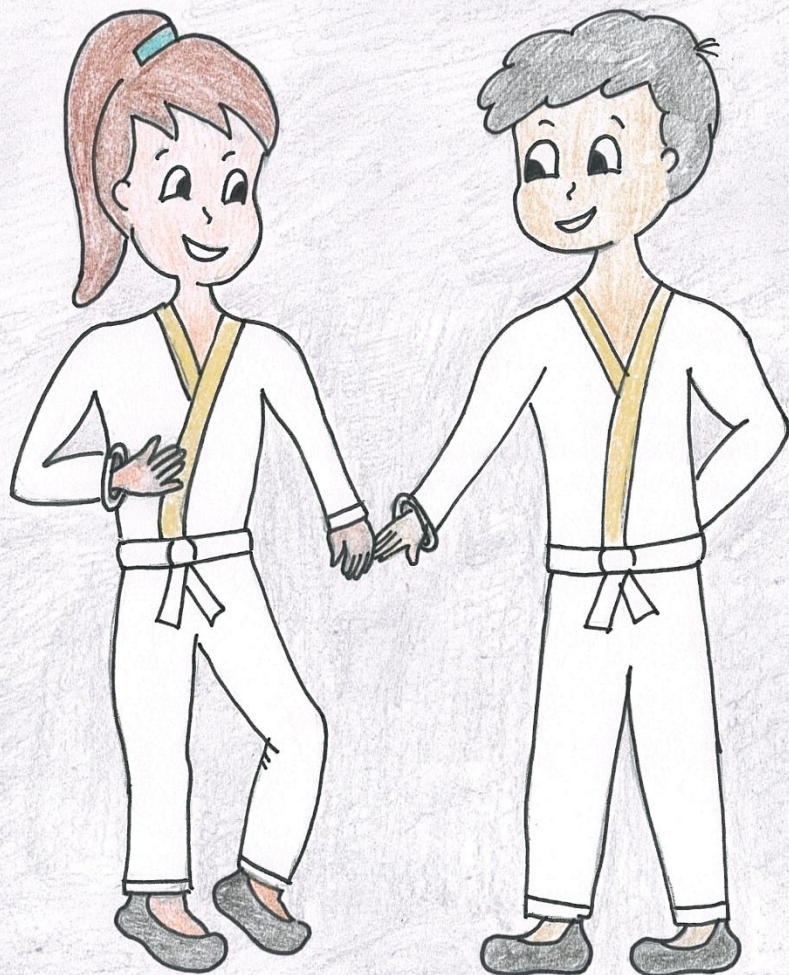
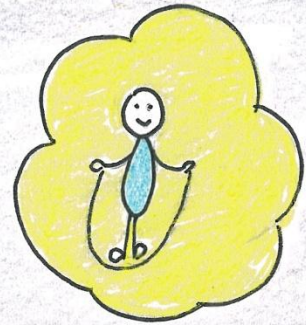
4

5

6

Η Μεγάλη των Νίντζα σχολή εκπαιδεύει τα νιντζάκια να εντοπίζουν και να αποφεύγουν τους κινδύνους. Έχουν εκπαιδευτεί στην ακαδημία των Νίντζα από τους μεγάλους δασκάλους και τώρα πρέπει να εφαρμόσουν τους 6 κανόνες. Έξι σπουδαίοι κανόνες σε έμμετρη μορφή που θα κάνουν το κακό να σκάσει από το κακό του.

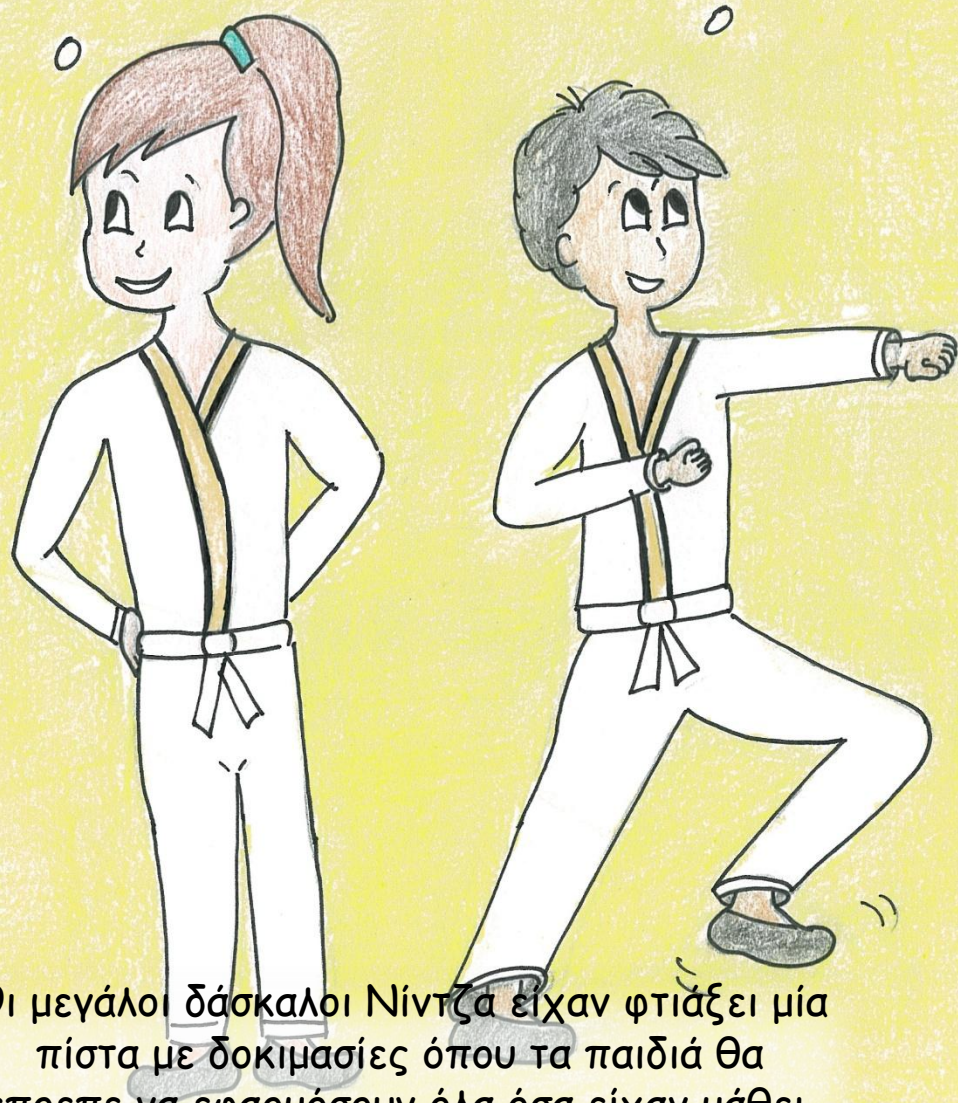

Στη χώρα των Καλών, η ακαδημία ήταν έτοιμη για την αποφοίτηση.

Η Έλλη και ο Νίκος, τα δύο μικρά νιντζάκια είχαν διδαχθεί τα πάντα για τα κόλπα των κακών.

Ήξεραν πώς να αντιμετωπίσουν τους κινδύνους και πώς να σκέφτονται γρήγορα.

Οι μεγάλοι δάσκαλοι Νίντζα είχαν φτιάξει μία
πίστα με δοκιμασίες όπου τα παιδιά θα
έπρεπε να εφαρμόσουν όλα όσα είχαν μάθει.
Μόλις τερμάτιζαν την πίστα θα
αποφοιτούσαν και θα έπαιρναν τα μετάλλιά τους!

Τα δύο παιδιά ήταν πανέτοιμα. Φόρεσαν τις λευκές στολές των Νίντζα και τις λευκές ζώνες τους. Με γρήγορο βήμα και με τη συνοδεία των δασκάλων τους, περπάτησαν μέχρι την αφετηρία.

-Σας έχουμε εμπιστοσύνη. Μας έχετε αποδείξει πως μπορείτε να ξεχωρίσετε το καλό από το κακό.

Θα είμαστε δίπλα σας σε όλη τη διαδρομή σας κι ας μη μας βλέπετε. Και να θυμάστε, όλες οι απαντήσεις είναι εδώ, είπε ο Μέγας δάσκαλος και έδειξε με μία κίνηση το κεφάλι του.

Τα δύο παιδιά με αποφασιστικότητα και γρήγορο βήμα ξεκίνησαν με στόχο να συντρίψουν το κακό. Δεν πρόλαβαν να περπατήσουν δυο βήματα και συνάντησαν έναν ευγενικό κύριο με ψηλό καπέλο.

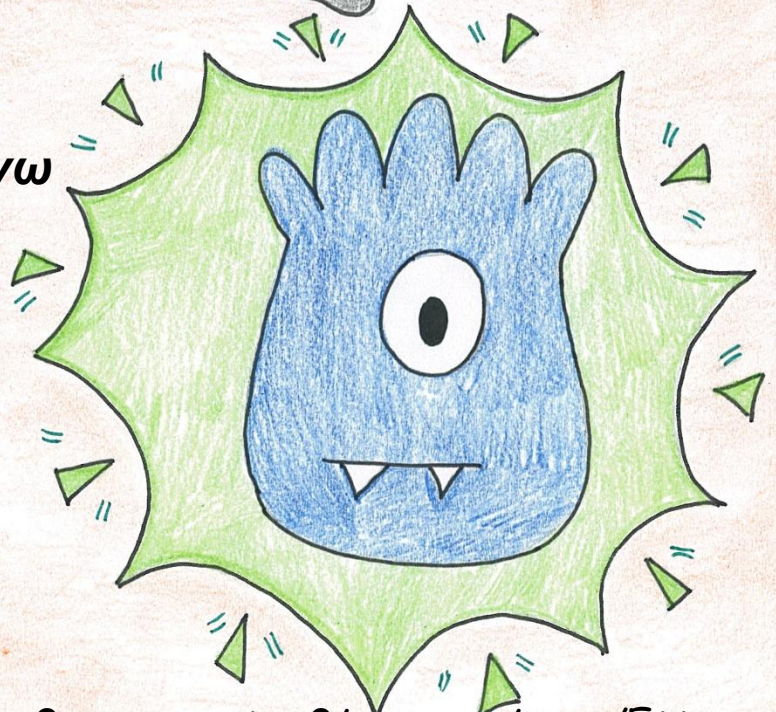
-Καλώς τα παιδιά! Σας εύχομαι καλή επιτυχία στην αποστολή σας. Επιτρέψτε μου να σας δείξω έναν πιο σύντομο δρόμο. Περάστε από εδώ, είπε και έδειξε το ασανσέρ.

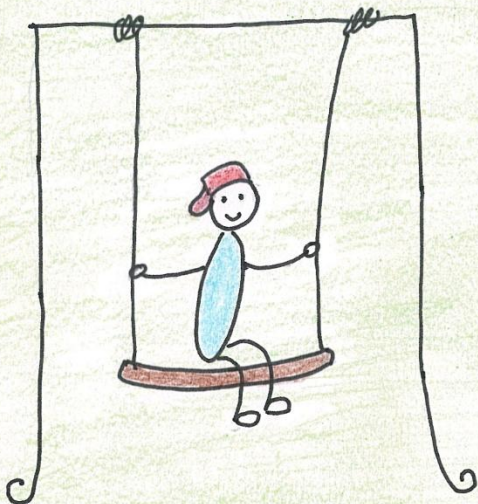
-Ευκολάκι, ψιθύρισε ο Νίκος. Απλή εφαρμογή του πέμπτου κανόνα:

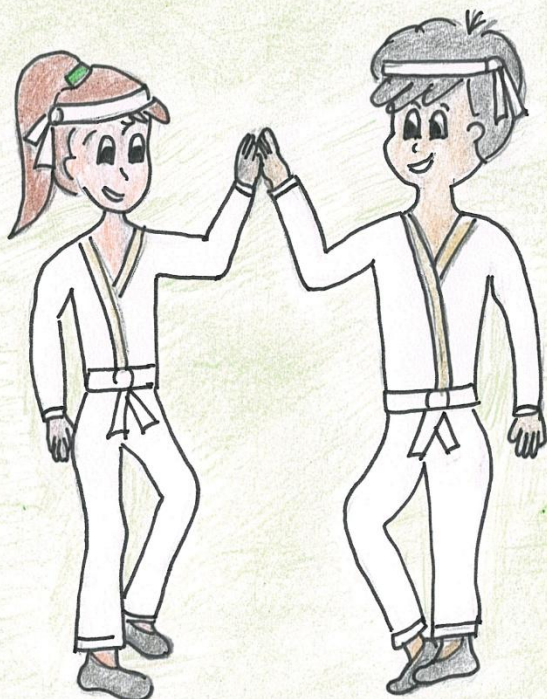
**«Ποτέ σε ασανσέρ
με άγνωστο δε μπαίνω
στο όχι επιμένω
και δεν υποχωρώ»**

-Μας συγχωρείτε αλλά δε θα σας ακολουθήσουμε, είτε η Έλλη κι αμέσως ο ευγενικός κύριος μεταμορφώθηκε σε ένα κακό θυμωμένο τερατάκι και έσκασε από το κακό του.

Η Έλλη και ο Νίκος κόλλησαν τα χέρια τους. Αυτή ήταν η πρώτη τους νίκη.

-Ευγενικός αλλά πολύ κακοντυμένος. Μα τι καπέλο ήταν αυτό; σχολίασε η Έλλη και ο Νίκος άρχισε να γελάει δυνατά.

Περπατώντας, λίγο πιο κάτω άκουσαν παιδικές φωνές. Πλησίασαν και βρέθηκαν σε μία πλατεία γεμάτη παιδιά που έκαναν κούνια, ποδήλατο, έπαιζαν και γελούσαν

Ξαφνικά στα πόδια της Έλλης
εμφανίστηκε ένα άσπρο πανέμορφο κουταβάκι.
Η Έλλη έσκυψε και το πήρε αγκαλιά ώσπου
την πλησίασε μια γλυκιά κυρία.

-Τη λένε Μάγια, της είπε, κι όλο το σκάει!
Αν σου αρέσουν τα κουταβάκια
έχω άλλα τρία που τα χαρίζω.
Είναι τα αδερφάκια της. Θέλεις να στα δείξω;
Να εδώ μένω στη γωνία. Έλα μαζί μου!

Η Έλλη ετοιμάστηκε να ακολουθήσει τη γλυκιά κυρία με το κουτάβι αλλά αμέσως της ήρθε στο μυαλό ο τρίτος κανόνας των Νίντζα του καλού:

No 3

**«Τον άγνωστο ποτέ
δεν τον ακολουθώ
ότι κι αν μου προσφέρει
και δεν υποχωρώ»**

-Λυπάμαι, είπε η Έλλη. Δε βρίσκω κανένα λόγο να σας ακολουθήσω. Αυτό απαγορεύεται και θα έπρεπε να το ξέρετε! Και τότε η γλυκιά κυρία μεταμορφώθηκε σε μία μαύρη τερατίνα και έσκασε από το κακό της.

-Ουφ, παραλίγο να την πιστέψω,
είπε η Έλλη στο Νίκο.

-Ναι, ήταν καλό το κόλπο με το
κουτάβι αλλά τα κατάφερες τέλεια,
απάντησε ο Νίκος.

Τα μικρά νιντζάκια απομακρύνθηκαν από την πλατεία και βρέθηκαν σε μία γειτονιά με μικρά σπιτάκια.

Στο τελευταίο σπίτι του δρόμου παρατήρησαν μια γιαγιά που προσπαθούσε με κόπο να ανεβάσει τα ψώνια της στην πόρτα.

-Αχ καλά μου παιδάκια, βοηθήστε με, δε μπορώ μόνη μου.
Είναι τόσο βαριά, είπε με παράπονο.

Ο Νίκος έτρεξε να βοηθήσει τη γιαγιά αλλά η Έλλη τον άρπαξε από το χέρι και τον σταμάτησε.

-Επ! Που πας; Πιστεύεις στα αλήθεια πως μπορείς να τη βοηθήσεις με αυτά τα βαριά ψώνια; Για θυμήσου τον τέταρτο κανόνα:

**«Κανείς μεγάλος δε ζητά
από μικρό βοήθεια
αυτό το ξέρουμε όλοι μας
και είναι η αλήθεια»**

Ο Νίκος στάθηκε και είπε στη γιαγιά με θάρρος:

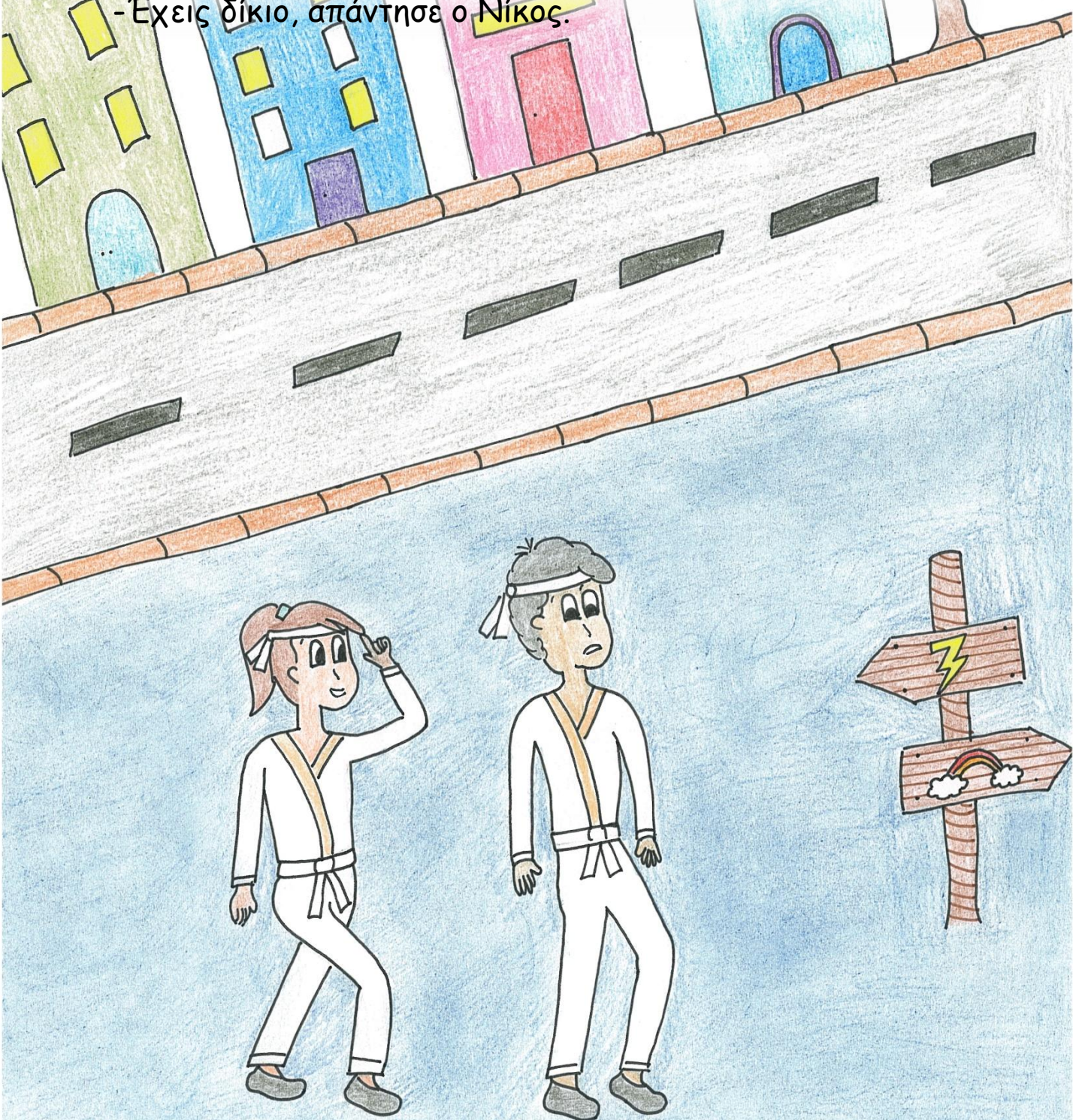
-Μα πώς να σας βοηθήσουμε εμείς, δύο μικρά παιδιά με τα βαριά σας ψώνια;

Κι ευθύς αμέσως, η γλυκιά ανήμπορη γριούλα μεταμορφώθηκε σε μια μαύρη σκιά και έσκασε από το κακό της.

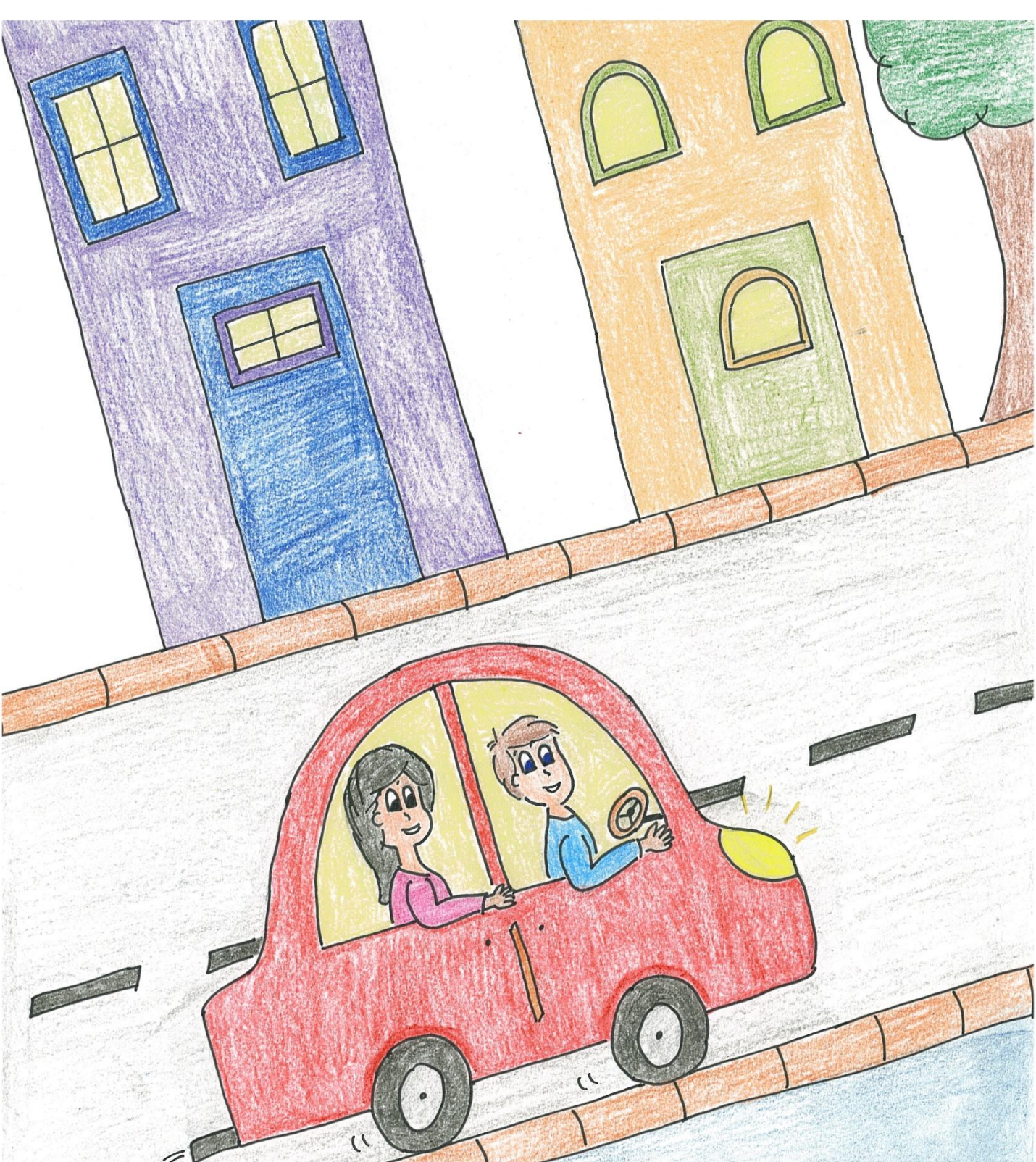
-Και φαινόταν τόσο γλυκιά, είπε με απογοήτευση ο Νίκος
- Έχεις δίκιο αλλά καμιά φορά πρέπει να σκεφτόμαστε με το μυαλό και όχι με την καρδιά.

Θυμάσαι τι μας είπαν οι δάσκαλοι Νίντζα, είπε η Έλλη και έδειξε το κεφάλι της.

-Έχεις δίκιο, απάντησε ο Νίκος.

Τα παιδιά ξεχάστηκαν με τη συζήτηση μέχρι που βρέθηκαν σε ένα μεγάλο αυτοκινητόδρομο.

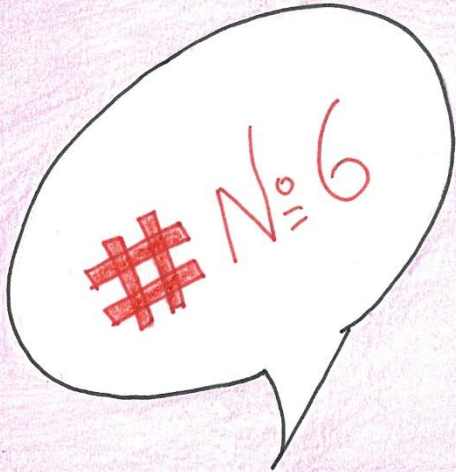
Πριν το καταλάβουν σταμάτησε δίπλα τους ένα αυτοκίνητο με έναν άντρα και μία γυναίκα.

-Που πάτε μόνα σας παιδάκια; είπε ευγενικά ο κύριος.

-Μπείτε μέσα θα σας πάμε εμείς, πρόσθεσε η κυρία. Έχω και καραμέλες να σας κεράσω, είπε χαμογελώντας.

Ο Νίκος και η Έλλη κατάλαβαν αμέσως το κόλπο και δεν απάντησαν. Το αυτοκίνητο όμως δεν εξαφανιζόταν! Συνέχισε να τους ακολουθεί.

-Έλλη νομίζω ότι πρέπει να εφαρμόσουμε τον κανόνα νούμερο έξι, είπε ο Νίκος.

«Όταν μας ακολουθεί κάποιιο αυτοκίνητο κάνω κάτι έξυπνο! Στην αντίθετη φορά περπατώ ανάποδα»

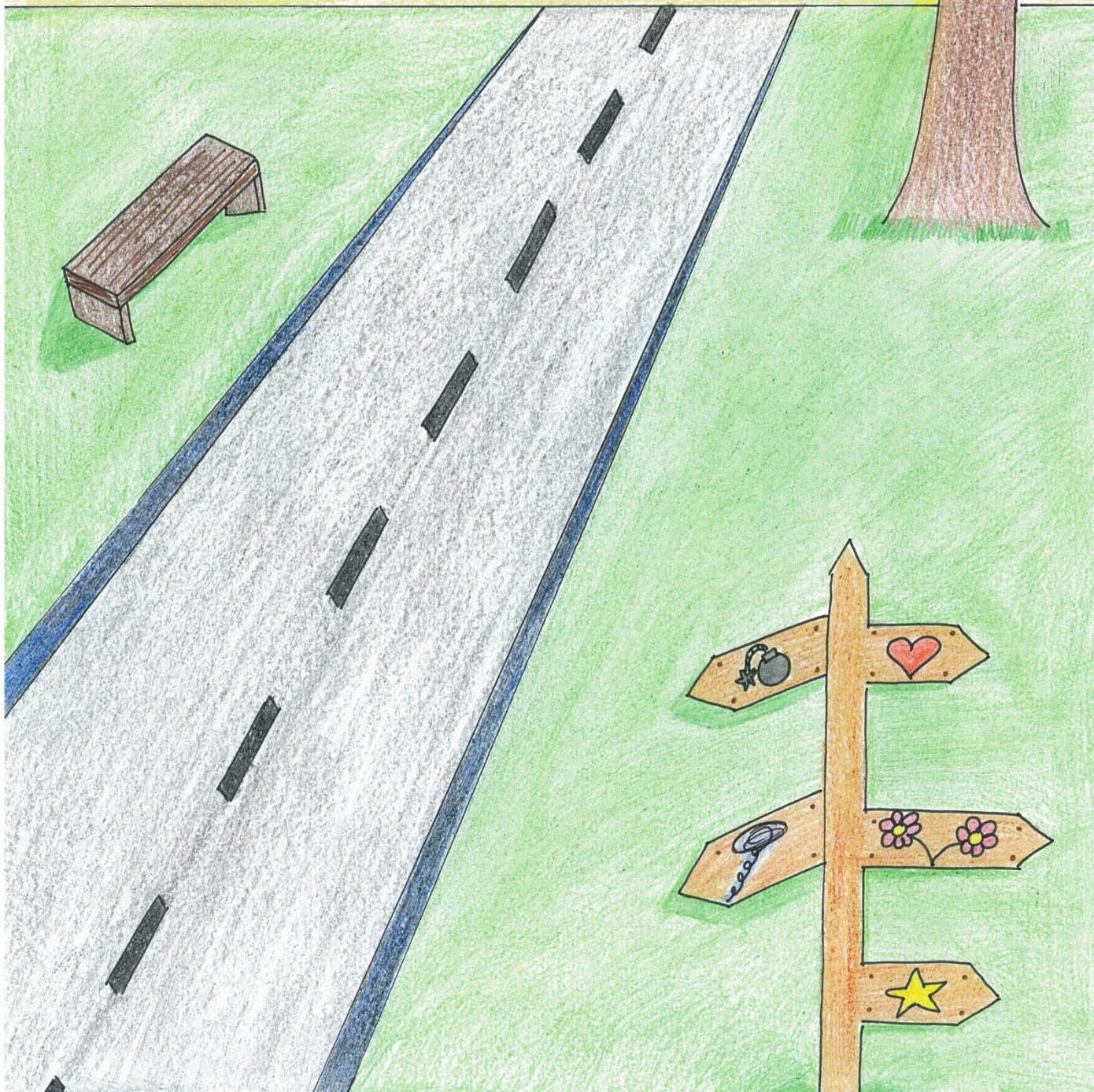

-Έχεις δίκιο Νίκο, πάμε, είπε η Έλλη και τα παιδιά γύρισαν και άρχισαν να περπατούν προς την αντίθετη κατεύθυνση. Το αυτοκίνητο δε μπόρεσε να ακολουθήσει, έβγαλε μαύρους καπνούς και έσκασε από το κακό του.

-Τους κάναμε σκόνη, είπε ο Νίκος.

-Σιγά την ψεματούρα που νόμιζαν ότι θα χάσουμε, γέλασε η Έλλη.

Αλήθεια, τα είχαν καταφέρει τόσο καλά. Σε λίγο θα έφταναν στην έξοδο και θα έπαιρναν επάξια τα μετάλλια της αποφοίτησης. Θα ήταν πλέον επίσημα νιντζάκια του καλού και ανυπομονούσαν τόσο πολύ.

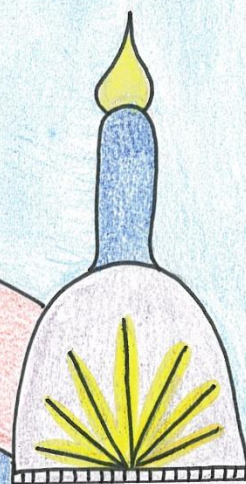
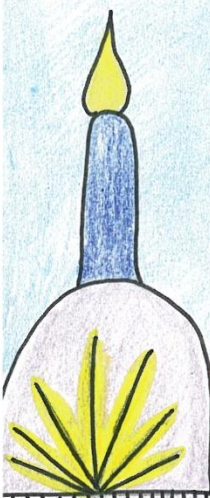
ΔΟΡΕΑΝ ΣΤΟΛΕΣ

Με γρήγορο βήμα περπατούσαν στο μονοπάτι προς τον τερματισμό, μέχρι που μπροστά τους εμφανίστηκε ένα μεγάλο μαγαζί με μία φωτεινή πινακίδα όπως τα λούνα παρκ

. Οι βιτρίνες ήταν γεμάτες από αποκριάτικες στολές: νίντζα, σούπερ ήρωες, πριγκίπισσες, πρίγκιπες και νεράιδες .

Στην πόρτα στεκόταν ένας κλόουν και ένας ταχυδακτυλουργός και φώναζαν:

«Δωρεάν στολές για όλους
Ό,τι θέλουν τα παιδιά
όχι ό,τι πει η μαμά
που μας ντύνει πάντα φλώρους.

Δωρεάν η δοκιμή
στα κρυφά και μυστική
πουθενά δε θα το πούμε
και γι αυτό θα ορκιστούμε»

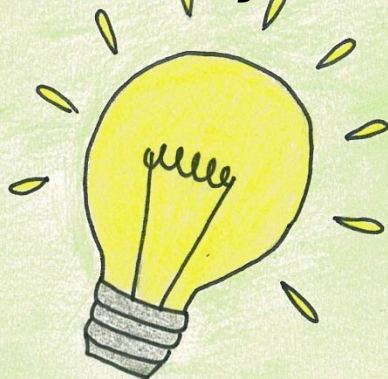
Η Έλλη με το Νίκο κοιτάχτηκαν και γέλασαν.

-Αλήθεια τώρα; Προσπάθησαν να μας ξεγελάσουν με ένα τόσο φτηνό κόλπο; είπε ο Νίκος

- Όλοι ξέρουν τον πρώτο κανόνα, είπε η Έλλη και μαζί με το Νίκο φώναξαν:

«Τα ρούχα μας δε βγάζουμε ποτέ μπροστά σε ξένους και μυστικά από γονείς δεν κράτησε ποτέ κανείς»

Αμέσως, όλο το μαγαζί, ο κλόουν και ο ταχυδακτυλουργός έγιναν μαύρο σύννεφο κι έσκασαν από το κακό τους.

Οι κακοί τα είχαν βρει πραγματικά... σκούρα.
Το καλό νικούσε για ακόμα μία φορά!

Τα παιδιά είχαν φτάσει λίγα μέτρα από τον τερματισμό και ανυπομονούσαν για την αποφοίτηση.

Όμως εντελώς ξαφνικά, είδαν ένα μικρό αγοράκι να κάθεται κάτω από ένα δέντρο και να κλαίει.

Το πλησίασαν χωρίς δεύτερη σκέψη και το ρώτησαν:

-Γεια σου, πως σε λένε, γιατί είσαι μόνος σου;
-Γεια σας, με λένε Θωμά. Έχασα τη μαμά μου, απάντησε.

Η Έλλη κι ο Νίκος κοιτάχτηκαν. Τι έπρεπε να κάνουν; Να πάρουν το αγοράκι μαζί τους; Να πάνε όλοι μαζί να ψάξουν τη μαμά του; Είχαν πραγματικά μπερδευτεί!

Στάσου Νίκο! Το βρήκα! Κανόνας νούμερο 2:

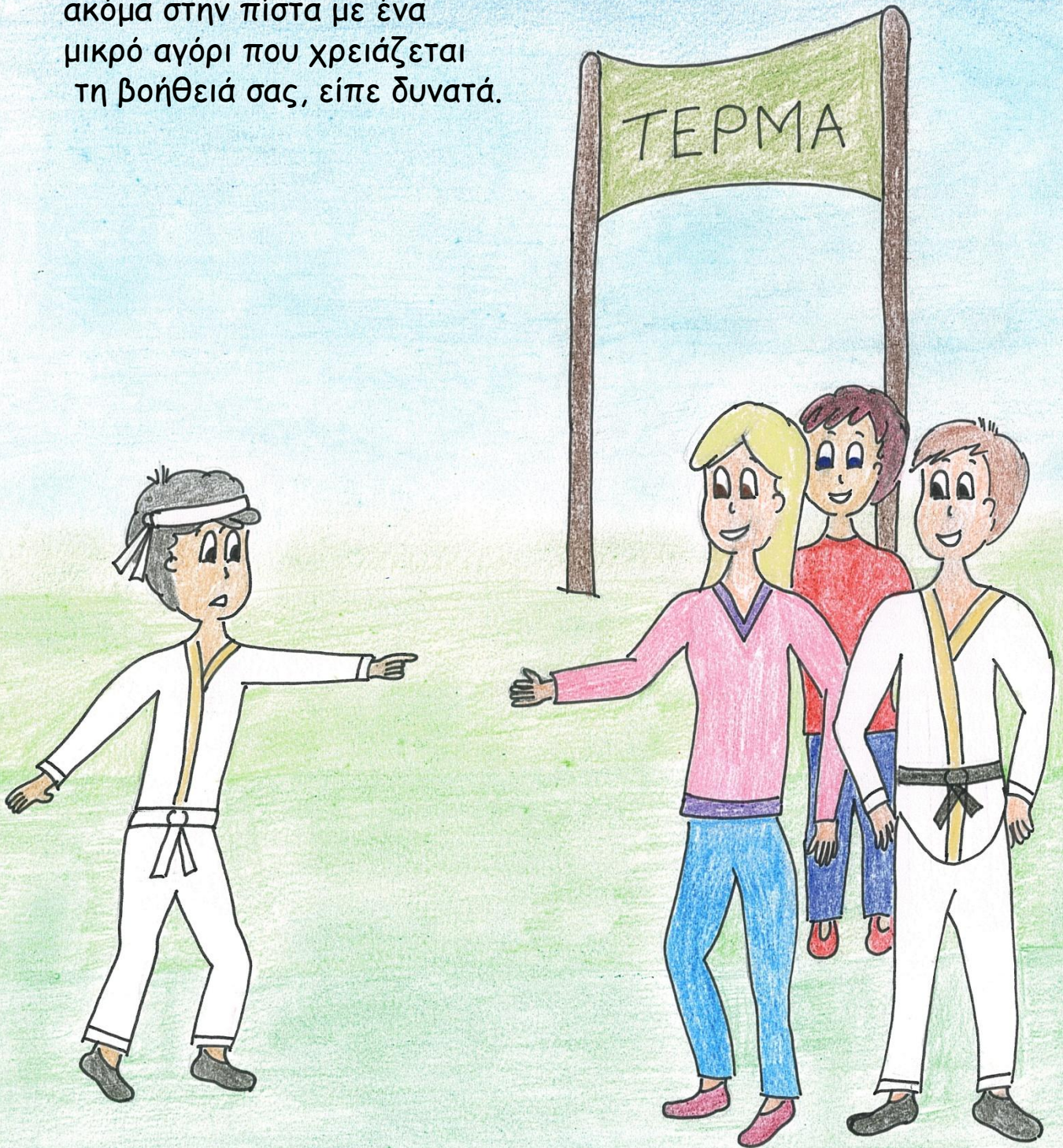

«Αν από τα ματάκια μας χάσουμε τη μαμά μας δεν απομακρυνόμαστε γιατί αλλιώς χανόμαστε»

-Αυτό είναι! Έλλη μείνε μαζί με το Θωμά και πάω να φωνάξω τους μεγάλους. Είναι δική τους δουλειά να βρουν τη μαμά του, είπε ο Νίκος και έτρεξε προς τον τερματισμό.

Εκεί τον περίμεναν φίλοι, συμμαθητές γονείς και δάσκαλοι έτοιμοι για τη μεγάλη γιορτή.

-Μισό λεπτό, φώναξε. Έχουμε χρόνο για τη γιορτή. Η Έλλη είναι ακόμα στην πίστα με ένα μικρό αγόρι που χρειάζεται τη βοήθειά σας, είπε δυνατά.

Οι δάσκαλοι Νίντζα τον πλησίασαν

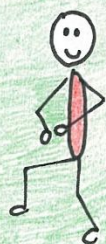
-Μπράβο και στους δυο σας, είπαν με περηφάνια και στη γραμμή τερματισμού φάνηκε η Έλλη με το Θωμά και το Μέγα δάσκαλο Νίντζα.

Τα καταφέρατε σπουδαία! Ήταν κι ο Θωμάς μέρος της δοκιμασίας Νίκο και Έλλη. Θέλαμε να δούμε αν θα καταφέρατε να ξεχωρίσετε το καλό από το κακό και αν θα ζητούσατε επιτέλους τη βοήθειά μας. Κάποια πράγματα πρέπει να τα κάνουν οι μεγάλοι, δε συμφωνείτε; Ο Νίκος και η Έλλη κοιτάχτηκαν.
-Εννοείται, απάντησαν με μία φωνή και όλοι μαζί χαμογέλασαν και αγκαλιάστηκαν.

Κι έτσι οι ακαδημίες των μεγάλων Νίντζα του καλού συνέχισαν να εκπαιδεύουν μικρά νιντζάκια.

Οι κακοί έβρισκαν καινούρια κόλπα και παγίδες αλλά οι καλοί ήταν πάντα έτοιμοι να τους αντιμετωπίσουν και να τους κάνουν σκόνη.

Άλλωστε ένας κακός δε μπορεί να φτάσει μακριά. Τα νιντζάκια θα είναι εκεί για να τον εξολοθρεύσουν.

1

«Τα ρούχα μας δε βγάζουμε ποτέ μπροστά σε ξένους και μυστικά από γονείς δεν κράτησε ποτέ κανείς»

2

«Αν από τα ματάκια μας χάσουμε τη μαμά μας δεν απομακρυνόμαστε γιατί αλλιώς χανόμαστε»

3

«Τον άγνωστο ποτέ δεν τον ακολουθώ ότι κι αν μου προσφέρει και δεν υποχωρώ»

4

«Κανείς μεγάλος δε ζητά από μικρό βοήθεια αυτό το ξέρουμε όλοι μας και είναι η αλήθεια»

5

«Ποτέ σε ασανσέρ με άγνωστο δε μπαίνω στο όχι επιμένω και δεν υποχωρώ»

6

«Όταν μας ακολουθεί κάποιο αυτοκίνητο κάνω κάτι έξυπνο! Στην αντίθετη φορά περπατώ ανάποδα»

